

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET (2. samling)

Alm. del - bilag 1073 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

4. september 2002

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets grundnotat om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF, 90/232/EØF og direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (forslag til et femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv), KOM (2002) 244 endelig, samt kopi af de modtagne høringsvar vedrørende direktivforslaget.

Brian Mikkelsen

Udenrigsminister Per Stig Møller
Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K.

Dato: - 4 SEP. 2002
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2001-703-0013
Dok.: JER21009
+ bilag

JMO297

Kære udenrigsminister.

Med henblik på oversendelse til Folketingets Europaudvalg vedlægges grundnotat om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF, 90/232/EØF og direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (forslag til et femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) (KOM(2002) 244 endelig) samt kopi af de modtagne høringssvar vedrørende direktivforslaget.

Det bemærkes, at grundnotat og kopi af høringssvarene ligeledes vil blive sendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato: 30. august 2002
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2001-703-0013
Dok.: JFN20954

GRUNDNOTAT

om

forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF, 90/232/EØF og direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (forslag til et femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv)
(KOM(2002) 244 endelig)

1. Baggrund

Den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse er reguleret ved Rådets direktiv 72/166 EØF, EFT 1972 L 103, s. 1 (første motorkøretøjsforsikringsdirektiv), Rådets direktiv 84/5 EØF, EFT 1984 L 8, s. 17 (andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv), Rådets direktiv 90/232, EFT 1990 L 129, s. 33 (tredje motorkøretøjsforsikringsdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26, EFT 2000 L 181, s. 65 (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv).

Europa-Parlamentet vedtog i juli 2001 en resolution, der opfordrede Kommissionen til at udarbejde et forslag til et femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv med ændringer til det eksisterende EU-regelsæt om motorkøretøjsforsikring.

Kommissionen har som opfølgning på denne opfordring den 7. juni 2002 fremsat et forslag om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF, 90/232/EØF og direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (forslag til et femte motorkøretøjsforsik-

ringsdirektiv) (KOM(2002) 244 endelig).

Direktivforslaget svarer i det væsentligste til et tidligere udkast, som Kommissionen har haft i høring i medlemsstaterne.

Den danske regering har den 14. marts 2002 afgivet en udtalelse om Kommissionens udkast. Kopi af udtalelsen er sendt til orientering til Folketingets Europaudvalg den 27. marts 2002 og Folketingets Retsudvalg den 2. april 2002.

Kommissionens direktivforslag har været i høring hos berørte myndigheder og organisationer mv., jf. pkt. 6.

2. Direktivforslagets indhold

Direktivforslaget indeholder en række forskellige ændringer af navnlig de første fire motorkøretøjsforsikringsdirektiver, som gennemgås punkt for punkt nedenfor.

2.1. De fire motorkøretøjsforsikringsdirektiver forpligter bl.a. EU-medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at sikre, at erstatningsansvaret for køretøjer, der er "hjemmehørende i det pågældende land", er dækket af en forsikring, jf. første motorkøretøjsforsikringsdirektiv, artikel 3, stk. 1.

I **artikel 1** i forslaget til femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv foreslås det, at definitionen af "det område, hvor et køretøj er hjemmehørende", som bestemt i artikel 1, stk. 4, i første motorkøretøjsforsikringsdirektiv, ændres i to henseender. Det foreslås for det første præciseret, at køretøjet anses for hjemmehørende i den stat, hvis nummerplade det er forsynet med, uanset om der er tale om permanente eller midlertidige nummerplader (grænse- og toldplader), idet det for visse køretøjer med midlertidige nummerplader har vist sig vanskeligt at opnå forsikringsdækning i den medlemsstat, i hvilken de er registrerede. For det andet foreslås der en afklaring af, hvor køretøjet anses for hjemmehørende i tilfælde, hvor køretøjet er uden nummerplade eller bærer en nummerplade, hvis registreringsnummer ikke svarer til eller ikke længere svarer til køretøjet. I disse tilfælde skal den stat, hvor uheldet fandt sted, ved behandlingen af en skadessag betragtes som værende "det område, hvor et køretøj er hjemmehørende".

Det foreslås endvidere i forslagets artikel 1 at ændre artikel 2, stk. 1, i første motorkøretøjsforsikringsdirektiv således, at det gøres klart, at adgangen til at udføre ikke-systematisk kontrol (stikprøvekontrol) med ansvarsforsikringer for køretøjer både gælder for køretøjer, der er hjemmehørende på en anden medlemsstats område, og for køretøjer, der er hjemmehørende på en ikke-medlemsstats område, når de indpasserer fra en anden medlemsstat. Den ikke-systematiske kon-

trol skal udføres uden forskelsbehandling og som et led i en generel politikontrol.

Endelig foreslås det i forslagets artikel 1 at ophæve artikel 4, litra b, i første motorkøretøjsforsikringsdirektiv, hvorefter der for visse typer af køretøjer (bl.a. visse landbrugsmaskiner) kan gøres undtagelse fra forsikringspligten i artikel 3. Det skyldes, at artikel 4, litra b, samtidig giver medlemsstaterne adgang til at bevare retten til ved indpassage af de omhandlede køretøjer at kræve, at føreren er i besiddelse af et gyldigt grønt kort, eller at den pågældende tegner en grænseforsikring. En sådan grænsekontrol er imidlertid ikke længere tilladt inden for Schengen-området, hvorfor bestemmelsen foreslås ophævet.

2.2. I forslagets **artikel 2** foreslås bl.a. artikel 1, stk. 2, i andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv ændret med henblik på at fastsætte nye minimumsbeløb for forsikringsdækning af person- og tingsskade. De nye minimumsbeløb foreslås fastsat til 1.000.000 EUR (personskade) pr. skadelidt og 500.000 EUR (tingsskade) for hver skade, uanset antallet af skadelidte. Beløbene skal efter forslaget reguleres hvert femte år i takt med det europæiske forbruger købsprisindeks (EICP), begyndende fra ikrafttrædelsen af femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Samtidigt foreslås bestemmelsen i andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv, artikel 1, stk. 2, sidste pkt., der bl.a. giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte et samlet beløb *pr. uheld* uanset antallet af skadelidte eller skadernes art, ophævet. Forslaget er fremsat med henblik på at forbedre beskyttelsen af de skadelidte.

Herudover foreslås det, at medlemsstaternes mulighed for at begrænse eller udelukke erstatning for tingsskade, forvoldt af ukendt køretøj, fra den i artikel 1, stk. 4, nævnte garantifond ikke skal gælde, hvor der samtidig med tingsskade er sket "væsentlig personskade".

2.3. I andet skadesforsikringsdirektiv, artikel 12a, stk. 4, fjerde afsnit, andet led (Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 73/239/EØF, som senest ændret ved fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv), er det bestemt, at den medlemsstat, hvor der præsteres tjenesteydelser, skal pålægge virksomheden at udpege en repræsentant, der er bosat eller etableret på dens område, som skal indsamle alle nødvendige oplysninger i forbindelse med krav og have beføjelse til at repræsentere virksomheden.

Det nævnes endvidere i sidste pkt. i bestemmelsen, at "den udpegede person må ikke udøve nogen form for direkte forsikringsvirksomhed for nævnte virksomhed". Baggrunden for sidstnævnte bestemmelse har ifølge Kommissionen været at forhindre, at repræsentanten, som på vegne af

det pågældende udenlandske forsikringselskab udøver fri udveksling af tjenesteydelser, samtidigt benytter sig af retten til at etablere (direkte) forsikringsvirksomhed. Efterfølgende har tredje skadesforsikringsdirektiv imidlertid ophævet alle forhindringer for den samtidige udøvelse af disse to friheder. Som en konsekvens heraf er det tilladt filialer af forsikringsvirksomheder at optræde som tjenesteydere på alle forsikringsområder undtagen motorkøretøjsforsikring. I forslagets **artikel 3** foreslås artikel 12 a, stk. 4, fjerde afsnit, andet led, i andet skadesforsikringsdirektiv derfor ophævet.

2.4. I forslagets **artikel 4, stk. 1**, foreslås det, at der indføres en ny bestemmelse i artikel 1 i tredje motorkøretøjsforsikringsdirektiv, hvorefter en passager ikke kan udelukkes fra forsikringsdækning med den begrundelse, at han vidste eller burde vide, at føreren af motorkøretøjet var påvirket af spiritus eller andet rusmiddel på ulykkestidspunktet. Det forhold, at passageren dækkes af den lovpligtige forsikring, er uden betydning for spørgsmålet om den pågældendes eventuelle ansvar i henhold til national lovgivning, eller for størrelsen af den erstatning, der udredes ved en konkret ulykke. Dette afgøres af de nationale domstole, jf. direktivforslagets forklarende bemærkninger.

2.5. Der foreslås i forslagets **artikel 4, stk. 2**, indsat en ny bestemmelse i tredje motorkøretøjsforsikringsdirektiv, (artikel 1a) ifølge hvilken ansvarsforsikringen skal dække personskade påført fodgængere og cyklister som følge af en trafikulykke, hvor et motorkøretøj er involveret, uanset om brugeren (føreren) af køretøjet har handlet culpøst. Dækningen gennem den lovpligtige forsikring berører ikke spørgsmålet om fodgængerens eller cyklistens erstatningsansvar eller størrelsen af den erstatning, der udredes ved en konkret ulykke. Dette afgøres efter den gældende nationale lovgivning og af de nationale domstole, jf. direktivforslagets forklarende bemærkninger.

2.6. Det foreslås desuden i forslagets **artikel 4, stk. 3**, at det præciseres i artikel 2 i tredje motorkøretøjsforsikringsdirektiv, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger, således at alle lovpligtige ansvarsforsikringer for motorkøretøjer dækker hele Fællesskabets område på grundlag af én enkelt præmie og i hele kontraktens løbetid, omfattende også perioder hvor køretøjet befinder sig i en anden medlemsstat i kontraktens løbetid. Denne regel foreslås indført for at forhindre, at forsikringstagere i forsikringsbetingelserne fratages muligheden for at opretholde forsikringsdækningen som følge af, at motorkøretøjet er medtaget på et midlertidigt ophold i en anden medlemsstat.

2.7. I artikel 2 i andet skadesforsikringsdirektiv defineres udtrykket "den medlemsstat, hvor risikoen består" bl.a. som "den medlemsstat, hvor registreringen er sket, såfremt forsikringen dækker transportmidler af enhver art". I de tilfælde, hvor et motorkøretøj importeres fra en medlemsstat til en anden, foreslås det imidlertid med forslagets **artikel 4, stk. 4 (art. 4a)**, at der ved ud-

trykket "den medlemsstat, hvor risikoen består", skal forstås den modtagende medlemsstat i tredivede dage fra det tidspunkt, hvor køberen har bekræftet leveringen, selv om køretøjet ikke formelt er registreret i den modtagende medlemsstat. Hvis køretøjet i denne periode bliver involveret i en ulykke, mens det er uforsikret, skal den garantifond, som den modtagende medlemsstat har oprettet på grundlag af artikel 1, stk. 4, i andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv, erstatte de person- og tingsskader, som køretøjet forvolder.

2.8. Det foreslås i desuden i **artikel 4, stk. 4 (art. 4b)**, at der indføres en pligt for medlemsstaterne til at sikre, at forsikringstageren inden for 2 uger efter udløbet af den pågældendes kontrakt med et forsikringsselskab modtager en erklæring fra forsikringsselskabet om skader, som køretøjet har været involveret i, i de seneste fem år af kontraktsforholdet (skadesattest).

2.9. Med forslagets **artikel 4, stk. 4 (art. 4c)**, foreslås indsat en regel i tredje motorkøretøjsforsikringsdirektiv om, at en selvrisiko ikke skal kunne gøres gældende mod *skadelidte* i uheld forårsaget af et motorkøretøj forsikret og hjemmehørende i en medlemsstat. Andet kan dog være fastsat i særlige direktivbestemmelser. I forslagets forklarende bemærkninger nævnes således artikel 1, stk. 4, i andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv, som ændret ved forslagets artikel 4 (om uheld forårsaget af et ukendt motorkøretøj), som eksempel på et område, hvor en bestemmelse om selvrisiko vil kunne være berettiget for at modvirke bedrageri.

2.10. Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv gælder for skadelidte bosat i en EU-medlemsstat i tilfælde, hvor skaden er sket i en anden EU-medlemsstat end skadelidtes bopælsstat eller i en ikke-medlemsstat, som har tilsluttet sig grønkortordningen, og forvoldt af et motorkøretøj, der er forsikret og hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat end den, hvor skadelidte er bosat, jf. direktivets artikel 1. Disse skadelidte skal kunne rejse krav direkte mod det forsikringsselskab, som har ansvarsforsikret det skadevoldende køretøj, jf. direktivets artikel 3. I forslaget til femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv foreslås denne ret udvidet til at gælde generelt, dvs. ved *alle uheld* (også uheld i skadelidtes bopælsstat) som er forårsaget af et motorkøretøj, der er forsikret af det pågældende forsikringsselskab og som er hjemmehørende i en medlemsstat, jf. forslagets **artikel 4, stk. 4 (art. 4d)**, om direkte krav.

2.11. Efter artikel 4 i fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv skal ethvert forsikringsselskab endvidere udpege skadebehandlingsrepræsentanter i alle andre medlemsstater end den, hvor selskabet har fået sin tilladelse. Skadebehandlingsrepræsentanten behandler og træffe afgørelse eller indgår forlig i skadessager, hvor skadelidte er bosat i samme medlemsstat som skadesrepræsentanten. Reglen gælder dog kun ved uheld i en *anden* EU-medlemsstat end den, hvor skadelidte er bosat, eller i en ikke-medlemsstat tilsluttet grønkortordningen, og som er forvoldt af køretøjer, der er forsikret og hjemmehørende i en anden medlemsstat end skadelidtes bopælsstat.

Med **artikel 4, stk. 4 (art. 4e)**, i forslaget til femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv udvides reglen til også at gælde *uheld* i den medlemsstat, hvor skadesrepræsentanten er udpeget, og som er forvoldt af motorkøretøjer dækket af en ansvarsforsikring, der er tegnet af det forsikringsselskab, den pågældende repræsenterer.

2.12. Forslagets **artikel 4, stk. 4 (art. 4f)** indeholder en bestemmelse om, at de enkelte medlemsstater skal sikre, at de informationskontorer, der er oprettet eller anerkendt med fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv, skal bistå med oplysninger til *enhver*, som har været udsat for skade forvoldt af et motorkøretøj, der er forsikret og hjemmehørende i den pågældende medlemsstat.

2.13. Som en konsekvens af ophævelsen af artikel 4, litra b, i første motorkøretøjsforsikringsdirektiv, jf. ovenfor, foreslås fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 5, punkt 2, nummer ii, og punkt 5, nummer ii ophævet, jf. forslaget **artikel 5**. Efter denne bestemmelse skal informationskontorerne føre register, som indeholder oplysninger af relevans for medlemsstaternes kontrol i medfør af artikel 4, litra b).

2.14. Forslagets **artikel 6** indeholder en ikrafttrædelsesbestemmelse, hvorefter medlemsstaterne inden den 31. december 2004 skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre forslaget.

3. Gældende dansk ret

3.1. Spørgsmål om ansvar for færdselsuheld forårsaget af motorkøretøjer, og forsikringspligt for krav om erstatning for skader forvoldt ved sådanne uheld, reguleres af færdselslovens kap. 16, jf. lovbekendtgørelse nr. 712 af 2. august 2001, som senest er ændret ved lov nr. 380 af 6. juni 2002.

Efter færdselslovens § 104, stk. 1, jf. § 101, stk. 1, er *ejeren* eller *brugeren* af et motordrevet køretøj objektivt ansvarlig for de skader, køretøjet volder ved færdselsuheld eller ved eksplosion eller brand, der hidrører fra brændstofanlæg i køretøjet. Ved brugeren forstås en person, der har selvstændig rådighed over køretøjet i egen interesse.

For en *fører* af et motordrevet køretøj, der ikke kan betragtes som ejer eller bruger i denne betydning, f.eks. en chauffør, gælder dansk rets almindelige culperegulering, jf. lovens § 104, stk. 2.

Færdselslovens § 101, stk. 1, omfatter kun erstatning for tab som følge af skader, der påføres andre end den, der er erstatningsansvarlig efter færdselslovens § 104, stk. 1, jf. § 101, stk. 1, jf. Højesterets dom i UfR 1998.1626 H. Ved dommen fandt Højesteret, at en ejer (og forsikringstager) ikke kunne kræve erstatning for tab af forsørger hos forsikringsselskabet i forbindelse med

et ulykke, hvor ejerens ægtefælle, der var passager i bilen, blev dræbt.

Erstatningen for personskade eller tab af forsørger kan *nedsættes* eller *bortfalde*, hvis skadelidte eller afdøde forsætligt har medvirket til skaden. Erstatningen kan endvidere nedsættes og i særlige tilfælde bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden, jf. § 101, stk. 2. Som udgangspunkt vil den, der accepterer den risiko for skade, der er forbundet med at køre med en spirituspåvirket fører, have udvist en så grov uagtsomhed, at erstatningen må nedsættes med 1/3. Skærpende omstændigheder medfører yderligere nedsættelse, evt. fuldstændig bortfald, jf. f.eks. UfR 1990.688 V.

Personskade eller tab af forsørger, der er en følge af *sammenstød* mellem motordrevne køretøjer, erstattes efter reglerne i færdselslovens § 101, stk. 1 og 2, jf. § 103, stk. 1.

3.2. Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal være dækket af en forsikring i et ansvarsforsikringselskab, der har Finanstilsynets tilladelse, jf. færdselslovens § 105, stk. 1, 1. pkt., jf. bekendtgørelse nr. 1171 af 16. december 1992 om ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer mv. som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 148 af 7. marts 1995 (herefter bekendtgørelse nr. 1171). Ansvarsforsikringen kan dog også tegnes i et forsikringselskab, der har koncession i en anden EU-medlemsstat, eller i et land, der efter aftale med EU har gennemført Rådets direktiv 92/49/EØF, og som i Danmark er anmeldt til at tegne ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer, jf. færdselslovens jf. § 105, stk. 1, 2. pkt. Alle sådanne forsikringselskaber skal være medlemmer af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM).

DFIM er udpeget som dansk garantifond, jf. andet motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 1, stk. 4. DFIM er desuden udpeget som informationskontor og erstatningsorgan efter fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, jf. nedenfor under pkt. 3.8.

Forsikringen skal dække personskade eller tab af forsørger på indtil 50 mio. kr. og tingsskade på indtil 10 mio. kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade, jf. færdselslovens § 105, stk. 2. Disse beløb reguleres hvert år pr. 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. stk. 3. Pr. 1. januar 2002 er beløbene fastsat til henholdsvis 81 mio. kr. (personskade) og 16 mio. kr. (tingsskade), jf. bekendtgørelse nr. 932 af 24. oktober 2001.

3.3. Ethvert motorkøretøj skal være registreret og forsynet med nummerplade(r), inden det tages i brug, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 1350 af 18. december 2000 (registreringsbekendtgørelsen). Efter bekendtgørelsens § 119 kan der gives tilladelse til, at nye køretøjer, der indkøbes her i landet, og brugte køretøjer, der senest har været registreret her i landet, midlertidigt registreres på danske grænse nummerplader. Registreringen på grænse nummerplader er undergivet en gyldighedsperiode, der bestemmes ud fra formålet med anvendelsen, og den tid der forløber, inden kø-

retøjet eventuelt kan registreres på bestemmelsesstedet, jf. bekendtgørelsens § 123.

3.4. Ved registrering af et motordrevet køretøj skal det godtgøres, at der i overensstemmelse med færdselslovens forskrifter er en forsikring i kraft for det pågældende køretøj, jf. § 11, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1171. Forsikringspligten påhviler ejeren eller brugeren, jf. færdselslovens § 106, stk. 1. Forsikrings-selskabet har som udgangspunkt pligt til at tegne forsikring på begæring af den forsikringspligtige, jf. færdselslovens § 107 og § 5 i bekendtgørelse nr. 1171.

Udenlandske motordrevne køretøjer (dvs. køretøjer, hvis ejer eller bruger har bopæl i udlandet, og som ikke er registreret i Danmark) skal være omfattet af en ansvarsforsikring i overensstemmelse med færdselslovens § 105, stk. 1-3, jf. bekendtgørelse nr. 171 af 2. april 1993 om udenlandske køretøjers adgang til Danmark (herefter bekendtgørelse nr. 171), § 2, stk. 1. Forsikringspligten anses uden videre opfyldt for motorkøretøjer, der er hjemmehørende i et EU-land, undtagen for visse typer køretøjer opregnet i et bilag til bekendtgørelsen, jf. dennes § 2, stk. 2. For de køretøjer, hvor forsikringspligten ikke umiddelbart kan anses for opfyldt, skal føreren være i besiddelse af et gyldigt grønt kort eller af en grænseforsikringspolice, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 3.

3.5. Forsikringen skal på grundlag af én enkelt præmie dække ved kørsel på hele Fællesskabets område og give den dækning, der er foreskrevet i lovgivningen i vedkommende medlemsstat, eller den dækning, der kan kræves efter dansk lovgivning, når denne dækning er større, jf. § 7 i bekendtgørelse nr. 1171.

3.6. Forsikrings-selskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte efter færdselslovens § 108, stk. 1, jf. § 105, stk. 1. Det kan aftales i policevilkårene, at forsikrings-selskabet har regres mod skadevolderen, når forsikringsbegivenheden er fremkaldt af den pågældende ved uagtsomhed. En sådan aftale har dog kun retsvirkning, hvis forsikringsbegivenheden er fremkaldt ved en uagtsomhed, der kan betegnes som grov hensynsløshed, hvilket også omfatter forsætlige handlinger, jf. færdselslovens § 108, stk. 2. Reglen er indsat for at hindre, at den lovpligtige ansvarsforsikring skal medføre, at erstatningsreglerne mister deres præventive funktion.

Når forsikringstageren eller den erstatningsberettigede anmelder, at selskabet trods påkrav ikke har fyldestgjort et forfaldent forsikringskrav, og selskabet ikke inden en af Rigspolitechefen (tidligere Færdselsstyrelsen) fastsat frist godtgør, at forpligtelsen er opfyldt, kan Rigspolitechefen kræve det skyldige beløb indfriet af DFIM, jf. § 2, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1171. DFIM erstatter umiddelbart over for skadelidte, men mod regres over for eventuelle ansvarlige, personskade, der må antages forvoldt af ukendt, motordrevet køretøj, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1. Foreningen erstatter umiddelbart over for skadelidte, men mod regres over for den ansvarlige, skade, forvoldt af et motordrevet køretøj, for hvilket forsikring ikke er tegnet, eller for hvilket forsikring

er tegnet, men ophævet af selskabet eller ikke holdt i kraft, jf. § 4, stk. 2.

3.7. Bekendtgørelse nr. 171 indeholder i § 5 en regel om, at enhver udenlandsk bil skal være forsynet med registreringsnummer, typisk anbragt på en nummerplade. Kravet om registrering anses for opfyldt af køretøjer, for hvilke der i Norge, Sverige eller Finland er meddelt tilladelse til midlertidig brug, og som enten ikke er registreret - eller som er midlertidigt registreret - i hjemlandet, jf. bekendtgørelsens § 7. Kontrollen med, om udenlandske køretøjer under kørsel i Danmark overholder bl.a. forskrifterne om besiddelse af gyldig ansvarsforsikring og registreringsnummer, foretages ved stikprøvekontrol både ved grænsepassagen, og når køretøjerne er kommet ind i landet, jf. § 16, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 171.

Kontrol undlades, når køretøjet er registreret i et EU-medlemsland og ikke hører til den type køretøjer, der er undtaget fra landenes forsikringsbureauers garantiforpligtelse, jf. § 16, stk. 2. I bekendtgørelsens § 17 bestemmes det, at udenlandske køretøjer, der ikke opfylder bl.a. ovennævnte betingelser, skal afvises. For så vidt angår bestemmelserne om besiddelse af registreringsnummer kan den lokale politimyndighed imidlertid tillade, at køretøjer, der ikke opfylder disse krav, kan forsynes med grænsenummerplader, der skal være gældende for et tidsrum på indtil 1 år.

3.8. Med henblik på at gennemføre fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv i dansk ret har Folketinget vedtaget lov nr. 217 af 22. april 2002 om ændring af færdselsloven (Behandling af erstatningskrav efter skader i udlandet). Med loven er der bl.a. indsat to nye bemyndigelsesbestemmelser - § 115 a og § 115 b - i færdselsloven.

Justitsministeren har bl.a. i medfør af de to nye bestemmelser i færdselsloven udstedt bekendtgørelse nr. 585 af 9. juli 2002 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer mv. (herefter bekendtgørelse nr. 585). Bekendtgørelsen træder i kraft den 20. januar 2003 og erstatter bekendtgørelse nr. 1171.

I § 14 i bekendtgørelse nr. 585 er det bestemt, at skadebehandlingsrepræsentanter, der i Danmark er udpeget til at repræsentere udenlandske forsikringselskaber i overensstemmelse med artikel 4 i fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv, behandler og træffer afgørelse eller indgår forlig i skadesager for skadelidte bosat i Danmark i forbindelse med uheld i en anden EU/EØS-medlemsstat eller i en ikke-medlemsstat tilsluttet grønkortordningen, som er forvoldt af et køretøjer, der er forsikret og hjemmehørende i en anden medlemsstat i EU eller EØS.

Hvis en skadelidt i forbindelse med et sådan uheld fremsætter et erstatningskrav over for repræsentanten i Danmark, skal repræsentanten senest 3 måneder herefter fremsætte et begrundet erstatningstilbud, hvis ansvaret ikke bestrides, og tabet er opgjort, eller give et begrundet svar, hvis

ansvaret afvises, eller tabet ikke er endeligt opgjort. Dette gælder dog ikke, hvis det pågældende forsikringsselskab, som repræsentanten repræsenterer, inden for den nævnte frist har fremsat et begrundet tilbud eller svar, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 2.

Tilsvarende sagsbehandlingsregler gælder for forsikringsselskaber med koncession i Danmark, jf. § 15, stk. 4. En skadelidt bosat i en anden EU/EØS-medlemsstat, der kommer ud for et uheld i udlandet inden for det grønne korts område, hvor det skadevoldende køretøj er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvor skadelidte er bosat, og forsikret i Danmark, har således krav på, at forsikringsselskabet træffer en afgørelse om sit erstatningskrav inden for frist på 3 måneder.

Reglerne i fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv om forsikringsselskabers udpegning af skadebehandlingsrepræsentanter i de andre EU-medlemsstater er for forsikringsselskaber med koncession i Danmark gennemført i lovbekendtgørelse nr. 696 af 15. juli 2001, som senest ændret ved lov nr. 428 af 6. juni 2002 om forsikringsvirksomhed. Sidstnævnte lovændring stiller som et krav til koncession, at det pågældende forsikringsselskab udpeger en skadebehandlingsrepræsentant i de øvrige EU-lande.

Ifølge § 115 a, stk. 1, skal justitsministeren oprette eller anerkende et erstatningsorgan, som bl.a. kan behandle erstatningskrav fra skadelidte bosat i Danmark efter færdselsuheld i en anden EU-medlemsstat eller i en ikke-medlemsstat, der har tilsluttet sig grønkortordningen. DFIM er ved Justitsministeriets skrivelse af 30. april 2002 anerkendt som dansk erstatningsorgan, jf. også § 16 i bekendtgørelse nr. 585.

Ifølge bekendtgørelsens § 17, stk. 1, kan en skadelidt bosat i Danmark indgive et erstatningskrav til DFIM som erstatningsorgan, hvis skadevolderens udenlandske forsikringsselskab eller dets skadebehandlingsrepræsentant i Danmark ikke har givet et begrundet tilbud om erstatning eller et svar inden for tre måneder fra det tidspunkt, hvor skadelidte indgav sit erstatningskrav til selskabet eller repræsentanten. Det samme gælder, hvis skadevolderens forsikringsselskab ikke har udpeget en skadebehandlingsrepræsentant i Danmark, medmindre skadelidte har fremsat kravet direkte over for det udenlandske forsikringsselskab og modtaget et begrundet svar inden 3 måneder efter fremsættelse af kravet, eller skadelidte har anlagt søgsmål direkte mod selskabet, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 2 og 3.

Erstatningsorganet skal endvidere efter bekendtgørelsens § 20 refundere erstatningsbeløb, der er udbetalt af et erstatningsorgan i en anden EU-medlemsstat som følge af en skade forvoldt af et køretøj, der er forsikret i Danmark.

Efter § 115 b, stk. 1, skal justitsministeren oprette eller anerkende et informationskontor, der

efter en skade (færdselsuheld) bl.a. kan bistå danske skadelidte med få oplysninger om det skadevoldende køretøj og dets forsikringsforhold efter et færdselsuheld i en anden EU-medlemsstat mv. Ifølge § 21 i bekendtgørelse nr. 585 anerkendes DFIM som informationskontor i Danmark. Informationskontoret skal koordinere indsamling og formidling af en række oplysninger, herunder registreringsnumrene på de motorkøretøjer, der er hjemmehørende i Danmark. Informationskontoret skal bl.a. også indsamle og formidle oplysninger om udenlandske skadebehandlingsrepræsentanter i Danmark og om forsikringssselskaber, der ansvarsforsikrer motordrevne køretøjer hjemmehørende i Danmark.

I en række tilfælde skal informationskontoret i en periode på 7 år efter et uheld på skadelidtes begæring straks oplyse om navn og adresse på forsikringsselskabet og dets skadebehandlingsrepræsentant samt nummeret på forsikringspolice, jf. bekendtgørelsens § 22, stk. 1 og 2. Herudover skal informationskontoret oplyse skadelidte om ejerens, den sædvanlige førers eller den registrerede indehavers navn og adresse, hvis skadelidte har en berettiget interesse i at få oplysningerne, jf. bekendtgørelsens § 23.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Hensigten med direktivforslaget er en modernisering af de første tre motorkøretøjsforsikringsdirektiver og en udvidelse af anvendelsesområdet for reglerne i det fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv. Det er Justitsministeriets opfattelse, at direktivforslaget ikke rejser spørgsmål om anvendelse af nærheds- og proportionalitetsprincippet.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

5.1. Såfremt direktivet vedtages med den ordlyd, der fremgår af forslaget, kan det få følgende lovgivningsmæssige konsekvenser:

5.1.1. Forslagets artikel 2 om bl.a. nye minimumsbeløbsgrænser for forsikringsdækning vil kræve en ændring af færdselsloven. Bestemmelsen ophæver bl.a. den nuværende hjemmel i artikel 1, stk. 2, i andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv til at fastsætte et samlet mindstebeløb pr. uheld for personskader og tingsskader uanset antallet af skadelidte eller skadernes beskaffenhed. Efter direktivforslaget skal medlemsstaterne, med forbehold af eventuelle regler om mere omfattende forsikringsdækning, fremover kræve lovpligtig forsikring for mindst følgende beløb: ved personskade 1 mio. euro *pr. skadelidt* og ved tingsskade 500.000 euro for hver skade uanset antallet af skadelidte.

I færdselsloven er der imidlertid fastsat en øvre grænse for forsikringsdækningen *pr. uheld* uanset antallet af skadelidte eller skadernes beskaffenhed. Det følger således af færdselslovens §

105, stk. 2, jf. stk. 3, at forsikringen skal dække personskader eller tab af forsøger på indtil 50 mio. kr. og tingsskader på indtil 10 mio. kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade (pr. 1. januar 2002 henholdsvis 81 mio. kr. og 16 mio. kr., jf. bekendtgørelse nr. 932 af 24. oktober 2001). En gennemførelse af direktivet vil derfor have den konsekvens, at den øvre beløbsgrænse i færdselslovens § 105, stk. 2, ikke kan opretholdes, ligesom reguleringsmekanismen i § 105, stk. 3, formentlig også må ændres.

5.1.2. En eventuel udvidelse af skadebehandlingsrepræsentantens kompetence efter fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv (forslagets artikel 4) vil nødvendiggøre dels en præcisering af bemyndigelsesbestemmelserne i færdselslovens § 115 a, stk. 4, jf. stk. 1, og § 115 b, der som nævnt blev indsat i færdselsloven ved lov nr. 217 af 22. april 2002 (Behandling af erstatningskrav efter skader i udlandet), dels ændringer i de administrative forskrifter i bekendtgørelse nr. 585 af 9. juli 2002.

5.1.3. Økonomi- og Erhvervsministeriet har oplyst, at en gennemførelse af forslagets artikel 3 vil have som konsekvens, at § 213, stk. 6, første led, i lov om forsikringsvirksomhed må ophæves.

5.1.4. Den i forslagets artikel 4, stk. 2, foreslåede nye bestemmelse (artikel 1a i tredje motorkøretøjsforsikringsdirektiv vedrørende fodgængere og cyklister) er formentlig uden betydning for de danske regler om motorkøretøjsforsikring. Bestemmelsen vedrører alene anvendelsesområdet for den obligatoriske ansvarsforsikring for motorkøretøjer, og ifølge færdselslovens § 105 og § 7 i bekendtgørelse nr. 1171 (efter 20. januar 2003 §§ 2 og 3 i bekendtgørelse nr. 585) skal skader, herunder skader på cyklister og fodgængere, forvoldt af motordrevne køretøjer allerede i dag være dækket af ansvarsforsikringen. Hertil kommer, at ejeren og brugeren af et motordrevet køretøj efter dansk ret i forvejen hæfter på objektivet grundlag for de skader, der forvoldes af motorkøretøjet, jf. færdselslovens § 101, stk. 1.

Spørgsmålet om nedsættelse eller bortfald af erstatning som følge af skadelidtes egen skyld synes det fortsat overladt til medlemsstaterne at regulere, og den nye bestemmelse medfører således ikke ændringer i færdselslovens regler herom, jf. § 101, stk. 2 og 3.

5.1.5. Forslagets artikel 4, stk. 1 (artikel 1 i tredje motorkøretøjsforsikringsdirektiv vedrørende viden om førerens spirituspåvirkning), synes alene at regulere spørgsmålet om forsikringsselskabernes adgang til i *forsikringsaftalen* med forsikringstageren at begrænse forsikringsdækningen over for *skadelidte* i situationer, hvor skadelidte var passager i motorkøretøjet og vidende om, at føreren var spirituspåvirket.

I forslagets forklarende bemærkninger er det anført, at motorkøretøjsforsikringsdirektiverne på dette punkt bør klargøres i henhold til den praksis som EF-Domstolen har fastlagt, jf. sag C-

129/94, *Ruiz Bernaldez*, Saml. 1996 I, s. 1829. I sagen udtalte EF-Domstolen, at aftalevilkårene for en lovpligtig ansvarsforsikring ikke må indeholde bestemmelser om, at forsikringsselskabet i visse tilfælde, og navnlig såfremt føreren af køretøjet er spirituspåvirket, ikke er forpligtet til at erstatte den person- eller tingsskade, det forsikrede køretøj forvolder tredjemand. Personer, der lider skade ved et uheld forvoldt af et motorkøretøj, skal i henhold til den lovpligtige motorkøretøjsforsikring kunne opnå erstatning for alle person- og tingsskader, de har lidt, uden at forsikringsselskabet kan påberåbe sig lovbestemmelser eller aftaleklausuler til støtte for ikke at yde erstatning.

EF-Domstolens praksis synes derimod ikke at være til hinder for den i dansk retspraksis fastslåede fortolkning af færdselslovens § 101, stk. 3, hvorefter en passagers kendskab til, at føreren af et motorkøretøj var påvirket af alkohol eller andet euforiserende stof, kan føre til nedsættelse eller bortfald af passagerens krav på *erstatning* ved uheld forvoldt af det pågældende køretøj, men ikke udelukkelse fra forsikringsdækning, i det omfang passageren har et erstatningskrav. Forslagets artikel 4, stk. 1, har på den baggrund formentlig ingen betydning for dansk rets vedkommende.

5.1.6. Forslagets artikel 4, stk. 4 (artikel 4 d, direkte krav), vil ikke medføre ændringer af dansk ret, idet færdselslovens § 108, stk. 1, i forvejen indeholder en bestemmelse om direkte hæftelse over for skadelidte i alle uheld forårsaget af motorkøretøjer, der er forsikret af det pågældende forsikringsselskab. En gennemførelse af forslagets artikel 4, stk. 4 (artikel 4 c, selvrisiko), vil heller ikke medføre ændringer i dansk ret, idet det af § 108, stk. 1, sammenholdt med § 7, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1171 (efter 20. januar 2003 § 3, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 585), følger, at det ikke gyldigt kan aftales, at *skadelidte* i et uheld forvoldt af et motorkøretøj bærer en selvrisiko i forbindelse med erstatning fra skadevolderens ansvarsforsikring.

5.1.7. Såfremt direktivet vedtages med den ordlyd, der fremgår af forslaget, må der formentlig foretages en række ændringer i de administrative forskrifter, herunder bekendtgørelse nr. 171 (bl.a. kap. 2 om kontrol med, om udenlandske køretøjer er dækket af ansvarsforsikring) og bekendtgørelse nr. 585, der som nævnt under punkt 3.8. ovenfor erstatter bekendtgørelse nr. 1171 den 20. januar 2003.

5.2. Direktivforslaget skønnes som udgangspunkt ikke at have statsfinansielle konsekvenser af betydning.

Det kan dog ikke afvises, at forslagets artikel 2, der bl.a. ophæver den nuværende hjemmel i artikel 1, stk. 2, i andet motorkøretøjsforsikringsdirektiv til at fastsætte et samlet mindstebeløb pr. uheld for personskader og tingsskader uanset antallet af skadelidte eller skadernes art, vil medføre merudgifter for staten som selvforsikrer.

Direktivforslaget vil medføre, at forsikringsdækningen for personskade skal være mindst 1 mio. euro pr. skadelidt og for tingsskade mindst 500.000 euro for hver skade uanset antallet af skadelidte, uden mulighed for at fastsætte en øvre grænse for erstatningens størrelse pr. uheld, jf. også ovenfor under pkt. 2.

Som anført ovenfor under pkt. 3.2, er der i dansk ret fastsat en øvre beløbsgrænse på 50 mio. kr. for personskade eller tab af forsørger og på 10 mio. kr. for tingsskade for hver forsikringsbegivenhed (pr. 1. januar 2002 henholdsvis 81 mio. kr. og 16 mio. kr., jf. bekendtgørelse nr. 932 af 24. oktober 2001). I praksis indebærer direktivforslaget derfor i tilfælde af eksempelvis et færdselsuheld med et stort antal skadelidte, at det samlede erstatningsbeløb vil overstige færdselslovens nuværende beløbsgrænser og således medføre merudgifter til udbetaling af erstatninger.

6. Høring

Direktivforslaget er sendt i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer mv.:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, præsidenten for Sø- og Handelsretten, præsidenten for Københavns Byret, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitechefen, Københavns Politi, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatsamfundet, Forbrugerrådet, Amsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Kommunernes Gensidige Forsikrings-selskab, Forsikring & Pension, Dansk Transport og Logistik, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring, Landsorganisationen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Arbejdsgiverforeningen for Handel, Transport og Service, Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik, Turistvognmændenes Arbejdsgiverforening, Erhvervenes Transportudvalg, Danmarks Automobilforhandlerforening, Forenede Danske Motorejere, De Danske Bilimportører, Danske Sælgere, Bestillingskontorenes Sammen-slutning, Dansk Taxa Forbund, Storkøbenhavns Taxinævn, Danske Kørelæreres Landsforbund, Dansk Kørelærer-Union, Dansk Køreskole Forening, Danske Busvognmænd, NOAH-Trafik, De Samvirkende Invalideorganisationer, Landsforeningen af Polio- Trafik- og Ulykkesskadede og Finanstilsynet.

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, præsidenten for Sø- og Handelsretten, præsidenten for Københavns Byret, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Arbejdsgiverforeningen for Handel, Transport og Service, De Danske Bilimportører, Erhvervenes Transportudvalg, Foreningen af Politimestre i Danmark, Københavns Kommune, Københavns Politi, Nævnet for etnisk ligestilling,

Rigsadvokaten og Rigspolitichefen har ikke bemærkninger til forslaget.

Dansk Transport og Logistik anfører, at reglerne om, hvor køretøjet er hjemmehørende, hvis det er forsynet med midlertidige nummerplader, bør indeholde en tidsbegrænsning, idet myndighederne ikke har mulighed for at håndhæve forsikringspligten efter pladernes udløbstid, hvis køretøjet forlader den medlemsstat, der har udstedt de midlertidige nummerplader. Der bør ikke indføres ubetinget ansvar over for cyklister og fodgængere, idet der bør være mulighed for nedsettelse eller bortfald af erstatningen, hvis den skadelidte forsætligt eller groft uagtsomt har medvirket til skaden. Det samme bør gælde for en skadelidte passager. Dansk Transport og Logistik tilslutter sig endelig, at de nationale informationskontorers virksomhed kommer til at omfatte alle skadelidte.

Finanstilsynet kan tilslutte sig, at det bliver tilladt for et forsikringsselskabs filial også at optræde som tjenesteyder på motorkøretøjsforsikringsområdet. Finanstilsynet har ingen bemærkninger til udvidelsen af funktionerne for de skadesbehandlingsrepræsentanter, der er udpeget i medfør af fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Forbrugerrådet kan tilslutte sig direktivforslaget under forudsætning af, at forslaget ikke fører til yderligere forhøjelser af forsikringspræmierne for den lovpligtige ansvarsforsikring. Det anføres dog, at en passager, der vidste eller burde have vidst, at føreren var beruset, ikke uden videre bør være dækket af ansvarsforsikringen. Dette bør vurderes konkret i hvert enkelt tilfælde.

Forenede Danske Motorejere tilslutter sig forslaget.

Forsikring & Pension og Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM) anfører, at definitionen af, hvor et køretøj er hjemmehørende, når det er forsynet med midlertidige nummerplader, bør indeholde en tidsbegrænsning, således at køretøjet anses for hjemmehørende i den stat, der har udstedt de midlertidige nummerplader, i indtil 1 år efter pladens udløbsdato. I modsat fald vil garantifonden i den stat, hvor nummerpladen oprindeligt er udstedt, hæfte for skader, der sker, efter at køretøjet i årevis har kørt i udlandet med de udløbne midlertidige nummerplader uden at være forsikret. Efter udløbet af 1-års fristen må køretøjet anses for hjemmehørende dér, hvor uheldet er sket.

Medlemsstaternes mulighed for at fastsætte et mindstebeløb pr. uheld bør opretholdes af hensyn til forsikringsselskabernes muligheder for at foretage genforsikring.

Forsikring & Pension og DFIM kan i princippet tilslutte sig, at garantifonden også skal erstatte tingsskade forvoldt af ukendte køretøjer, hvis der er sket "alvorlig personskade". Det kan imidlertid være vanskeligt for skadelidte at forstå, at der kun skal betales erstatning for tingsskader,

hvis der samtidig er sket alvorlig personskade. Hvis garantifonden udbetaler erstatning for personskade, har garantifonden jo anset det for bevist, at skaden er forvoldt af et ukendt køretøj. Garantifondens pligt til at betale erstatning for tingsskade bør derfor ikke begrænses til skader, hvor der samtidig er sket "alvorlig personskade". Betaler garantifonden erstatning for personskade, bør den også betale erstatning for tingsskade forvoldt ved samme uheld.

Med hensyn til erstatningen til en skadelidt, der som passager har kørt med en spirituspåvirket fører, bemærkes, at erstatningen til passageren efter dansk ret kan nedsættes eller bortfalde som følge af egen skyld. Endelig bør den foreslåede skadesattest kun udstedes, hvis forsikringstageren ønsker det, idet mange slet ikke ønsker en sådan erklæring.

NOAH-trafik støtter, at fodgængere og cyklister bliver dækket af den lovpligtige ansvarsforsikring. Med henblik på at skærpe bilisternes opmærksomhed og hensyntagen til andre trafikanter bør skadevolderens ansvar og dækningsområdet for ansvarsforsikringen generelt udvides, således at forsikringen skal dække samtlige udgifter ved uheldet, herunder udgifter til hospitalsbehandling, sygedagpenge, revalidering mv., som i dag i vidt omfang dækkes af det offentlige.

Ved personskader bør der ikke fastsættes minimumsbeløb i forhold til skadelidte, men i stedet være ubegrænset dækning. En passager, der undlader at gribe ind over for en spirituspåvirket fører, må ofte anses for medansvarlig for kørslen og bør derfor som udgangspunkt ikke være omfattet af forsikringen. Endvidere bør den, der låner eller udlejer en bil til en beruset fører, kunne drages til ansvar herfor. Det bør desuden overvejes, om forsikringen skal dække biler, der mangler den ene eller begge nummerplader.

NOAH-trafik peger endelig på, at der i Europa generelt er behov for at forbedre trafikofres vilkår, f.eks. ved at forhøje erstatningerne med mulighed for straks at udbetale acontobeløb til dækning af begravelsesudgifter, løntab, lægebehandling mv. Endvidere bør mulighederne for medicinsk, psykologisk og juridisk hjælp forbedres.

7. Forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Direktivforslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Den danske regerings udtalelse til Kommissionen om et tidligere udarbejdet udkast til direktivforslag er sendt til Folketingets Europaudvalg den 27. marts 2002 og Folketingets Retsudvalg den 2. april 2002.

Jrnt. modt.

15 JULI 2002

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
København K

Gammeltorv 18
Postboks 2250
DK-1019 København K
Telefon: +45 70 15 95 00
Telefax: +45 70 15 95 02
E-mail: dtl@dtl-dk.dk
Internet: www.dtl-dk.dk
Giro: 313-9581

Jour. nr.

HS/-

Den 12. juli 2002

Høring om Kommissionens direktivforslag til 5 motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

DTL har modtaget kopi af ovennævnte direktivforslag i høring. Da direktivforslaget i al væsentlighed svarer til Europa-kommisionens arbejdsrapport henvises til DTLs høringssvar på dette papir af 21. januar 2002, som nedenfor gengivet.

Åbnes der mulighed for at erhverve midlertidige registreringsplader må denne adgang forbindes med en tidsfrist for ikke at umuliggøre myndighedernes håndhævelse af forsikringspligten, hvis køretøjet befinder sig udenfor Danmarks grænser.

DTL har ingen særlige bemærkninger til indførelse af hjemmel til usystematiske forsikringschec ved grænseovergange, ophævelsen af Artikel 4(b)1 i 4. motorkøretøjsdirektiv, og til hævelse og revidering af minimumsdæknings summerne.

Derimod er det DTLs opfattelse at der ikke bør indføres rent objektivt ansvar overfor cyklister og fodgængere implicerede i motorkøretøjs uheld. Der bør som i den Danske Færdselslov være mulighed for nedsættelse eller bortfald af erstatning i tilfælde af at den tilskadekomne fodgænger eller cyklist har handlet groft uagtsomt eller forsælligt.

I lighed med bemærkningen ovenfor bør der også være mulighed for nedsættelse eller bortfald af erstatningen ved grov uagtsomhed eller forsæt fra en eventuel tilskadekomne passagers side.

DTL finder det formålstjenligt, at reglen fra 4. Motorkøretøjs forsikringsdirektiv om informationskontoret her udstrækkes til at gælde for alle skadelidte involverede i motorkøretøjs uheld.

DTL har ikke bemærkninger til de resterende artikler i direktivforslaget.

Med venlig hilsen

Henriette Skaastруп

Justitsministeriets lovafdeling

2001-703-0013

15/7-02

FINANSTILSYNET

Akt.nr. 49

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
30 JULI 2002

29. juli 2002

Ref. HF/AWE

J.nr. 103-0001

Med brev af 5. juli 2002 - sagsnr. 2001-703-0013 - har Justitsministeriet fremsendt et af Kommissionen den 7. juni 2002 fremsat forslag til 5. motordirektiv og anmodet om eventuelle bemærkninger hertil.

I denne anledning skal Finanstilsynet meddele, at man kan henvise til sin besvarelse af 14. januar 2002 - vedlagt i kopi - til det af Justitsministeriet ved brev af 8. januar 2002 fremsendte arbejdsblad indeholdende et udkast til 5. motordirektiv.

Som følge af ændret nummerering gælder Finanstilsynets bemærkninger nu artikel 3 (før artikel 6) og artikel 4,4 - indsættelse af artikel 4e, 1 - (før artikel 14,1).

Med venlig hilsen

Hanne Faurholdt
finansinspektør

FINANSTILSYNET

Gl. Kongevej 74 A
1850 Frederiksberg C.

Tlf 33 55 82 82

Fax 33 55 82 00

CVR-nr 10 59 81 84

finansstilsynet@ftnet.dk

www.finanstilsynet.dk

ØKONOMI- OG ERHVERVSMINI-
STERIET

Justitsministeriets lovafdeling

2001 - 703 - 0013

30/7.02

FINANSTILSYNET

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

SAGSKOPI
SVAR PÅ ANR. 2
SLIT
KOPI

DATO
14. januar 2002
REF
HF/GC
J.NR.
103-0001 / 3

Med skrivelse af 8. januar 2002- sagsnr.2001-703-0013- har Justitsministeriet fremsendt et udkast til forslag til 5. motorkoretojsforsikringsdirektiv fra EU- Kommissionen (Insurance Committee-Internal Market DG) og anmodet om eventuelle bemærkninger.

I denne anledning skal Finanstilsynet meddele følgende:

Tilsynet har alene beskæftiget sig med den del af udkastet, som berører tilsyners ressort, dvs.artikel 6 og artikel 14,1.

Artikel 6 ændrer i artikel 12a (4) i 2. skadesforsikringsdirektiv (88/357/EØF), hvilken bestemmelse blev indsat ved direktiv 90/618/EØF (motortjenesteydelsesdirektivet), således at det også bliver tilladt for et forsikrings-selskabs filial at agere som motortjenesteydelses-skadesrepræsentant i det pågældende land, idet begrænsningen om, at den udpegede person ikke må udøve nogen form for direkte forsikringsvirksomhed for det pågældende selskab udgår.

Tilsynet vil kunne tilslutte sig den foreslåede ændring. Genemførelsen til sin tid vil skulle foretages ved en ændring af § 213, stk 6 (første del), i lov om forsikringsvirksomhed.

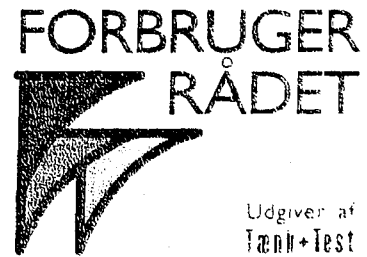
Artikel 14,1 udvider de funktioner, som den i medfør af 4 motorforsikringsdirektiv (2000/26/EØF) udpegede skadesrepræsentant har i henhold til det pågældende direktiv.

Tilsynet har ingen bemærkninger til det pågældende forslag.

Med venlig hilsen

Hanne Faurholdt
finansinspektør

Fiolstræde 17 ■ Postboks 2168 ■ DK-1017 København K
Telefon: 77 41 77 41 ■ Teletax: 77 41 77 42 ■ Email: lbr@lbr.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Henrik S. Øe

Christian Egeskov
Dok. FBR Lib:7057.1/sd

20. august 2002

Høringssvar om ændring af Rådets direktiver 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF, 90/232/EØF og direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

Justitsministeriet har i brev af 5. juli 2002 anmodet om Forbrugerrådets eventuelle kommentarer til forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Forbrugerrådet mener, at det er vigtigt, at reglerne for ansvarsforsikring for motorkøretøjer løbende ajourføres, hvorfor Forbrugerrådet byder dette ændringsforslag velkomment.

Forbrugerrådet finder, at ændringen i sin helhed vil forbedre retsstillingen for forbruger/bilist/skadelidte.

Passagerens kendskab til førerens tilstand

Forbrugerrådet har dog følgende bemærkninger til forslaget vedr. passagerens kendskab til førerens tilstand:

I de tilfælde, hvor skadelidte har været passager i et køretøj, der har været ført af en beruset fører, og passageren/skadelidte har været klar over førerens beruselse, mener Forbrugerrådet, at det er uhensigtsmæssigt samt et forkert signal at sende, at en skadelidte vil være dækket af ansvarsforsikringen i dette tilfælde. I de tilfælde, hvor skadelidte har vidst eller burde vide, at føreren var beruset, bør der foretages en konkret vurdering af, hvorvidt skadelidte skal omfattes af den til det pågældende motorkøretøj tegnede ansvarsforsikring.

Samtidig mener Forbrugerrådet, at det af hensyn til trafiksikkerheden er et forkert signal at sende, at skadelidte, der har været bevidst om førerens beruselse, skal være omfattet af motorkøretøjets ansvarsforsikring.

Konsekvensanalyse

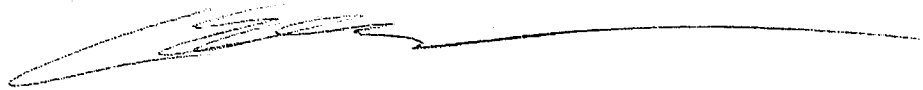
Forbrugerrådets tilslutning til ændringsforslaget betinges af, at forsikringspræmie som følge af ændringen ikke forhøjes jvf. konsekvensanalysens konklusion.

Denne betingelse fastsættes på baggrund af, at de danske autoforsikringstagere i forvejen betaler betydelige beløb til autoforsikring, samt at der gennem den sidste tid er sket betydelige

præmiestigninger som følge af ændring i erstatningsansvarsloven. Forbrugerrådet finder det ikke forsvarligt, såfremt ændringsforslaget medfører, at forsikringsselskaberne vil påføre de danske motorkøretøjsforsikringstagere yderligere præmiestigninger.

Forbrugerrådet bemærker dog, at konsekvensanalysen angiver, at de økonomiske virkninger for forsikringsbranchen vil være overvejende neutral, hvorfor det bør være muligt for branchen at foretage de pågældende ændringer uden deraf følgende præmieforhøjelse for motorkøretøjsforsikringstagerne.

Med venlig hilsen

Christian Egeskov
Cand. jur.

Akt.nr. 61

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

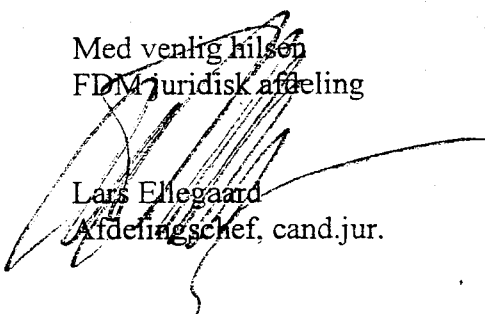
Jmt. Mdt.
† 5 AUG. 2002

Direkte tlf.: 45270723
Direkte fax: 45270988
e-mail lj@fdm.dk
14. august 2002
JU
LE/

Forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv, sagsnr. 2001-703-0013

FDM har nu gennemgået det fremsendte forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv. Vi havde ingen bemærkninger til det oprindelige udkast, og kan derfor også tilslutte os det nu foreliggende forslag.

Med venlig hilsen
FDM juridisk afdeling

Lars Ellegaard
Afdelingschef, cand.jur.

2001-703-0013

MEMBER OF ALLIANCE INTERNATIONALE DE TOURISME

FORENEDE DANSKE MOTOREJERE
FIRSKOVVEJ 32 · POSTBOKS 500 · DK-2800 KGS. LYNGBY
TELEFON 45 27 07 07 · TELEFAX 45 27 09 93 · GIRO 402-2270
CVR nr. 10 37 67 18 · E-MAIL: fdm@fdm.dk · www.fdm.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
12 AUG. 2002

Vores ref. JPT/nle

Journalnr. 1.8.3.2-008

Deres ref. 2001-703-0013

Dato 09.08.2002

5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv

Under henvisning til ministeriets brev af 5. juli 2002 vedlagt udkast til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv - ministeriets j. nr. 2001-703-0013 - skal man meddele, at Forsikring & Pension (F&P) og DFIM har følgende bemærkninger:

Ad. artikel 1, stk. 1

Som anført i DFIM's brev af 21. januar 2002 bør der, vedrørende definitionen af hvor et køretøj er hjemmehørende, være en tidsbegrænsning for så vidt angår temporære nummerplader, således at køretøjet anses for hjemmehørende i den medlemsstat, der har udstedt den temporære plade indtil 1 år efter den på pladen anførte udløbsdato. Efter denne dato må køretøjet anses for at være hjemmehørende i den medlemsstat, hvor uheldet sker og falde under den foreslåede bestemmelse i udkastets artikel 1, stk. 2.

Problemet er, at når en medlemsstat f.eks. Danmark udsteder temporære nummerplader til et motorkøretøj, og dette køretøj forlader Danmark, så er det uden for danske myndigheders rækkevidde. I princippet kan køretøjet køre rundt i udlandet med de temporære plader i årevis uden at være forsikret, og uden at pladen kan fjernes, med det resultat, at den danske garanti-fond vil skulle dække skader, køretøjet måtte forvolde. For at undgå sådanne forhold, har de fleste lande, der er medlem af grønkortordningens aftale om gensidig garanti for lovpligtig motoransvarsforsikring (Multilateral Guarantee Agreement (MGA)), i aftalen taget forbehold for temporære nummerplader, således at garantien udløber et år efter udløbsdatoen på den temporære nummerplade.

MGA, og senest opdaterede liste af 15. september 2001 over undtagelser, var vedlagt DFIM's brev af 21. januar 2002 til orientering.

Ad. artikel 2 (ændring af art. 1, stk. 2 i direktiv 84/5/EØF)

Af hensyn til forsikringsselskabernes mulighed for at opnå genforsikring foreslås det at indsætte en bestemmelse om maksimum pr. skadebegivenhed svarende til bestemmelsen i færdselslovens § 105, stk. 2.

2001-703-0013

Ad. artikel 2 (ændring af art. 1, stk. 6 i direktiv 84/5/EØF)

I stykkets andet afsnit foreslås det, at undtagelsen om, at der ikke skal betales erstatning for tingsskade forvoldt af et ukendt motorkøretøj ikke skal gælde, hvis køretøjet samtidig har forvoldt alvorlig personskade.

I princippet er man enig i, at der i sådanne tilfælde kan betales erstatning også for tingsskade, men den reelle grund til, at der ikke betales erstatning for tingsskade forvoldt af ukendte køretøjer er af bevismæssig karakter. Alle og enhver kan sige, at en skade er forvoldt af et ukendt køretøj.

En definition af en alvorlig personskade, som udløser en tingsskadeerstatning, løser ikke det bevismæssige problem om, at skaden er forvoldt af et ukendt køretøj eller ej.

Situationen i dag er, at garantifondene i alle lande betaler erstatning for personskader forvoldt af ukendte motorkøretøjer. Dvs., at man i alle lande enten har en definition på, eller regler for, hvornår garantifondene skal acceptere at udbetale erstatning for personskade. Hvorfor så ikke bruge de eksisterende regler for betaling af personskade som grundlag for betaling af tingsskade?

Der må gås ud fra, at definitioner eller regler om, hvornår garantifondene skal acceptere at betale erstatning for personskade på en eller anden måde fastlægger, at det er bevist, at den pågældende personskade er forvoldt af et ukendt køretøj.

For den almindelige forbruger vil det være svært at forstå, at der i visse situationer (ved alvorlig personskade) kan betales erstatning for tingsskade forvoldt af et ukendt køretøj, mens der i andre situationer, hvor garantifonden også yder erstatning for personskade forvoldt af et ukendt køretøj, ikke vil blive ydet erstatning for tingsskade.

For ikke at gøre bestemmelsen for kompleks, foreslås det derfor, at bestemmelsen får følgende indhold:

"6. Medlemsstaterne kan begrænse eller udelukke intervention fra organet ved tingsskader forvoldt af et ukendt køretøj.

Såfremt organet har accepteret at betale erstatning for personskade forvoldt af et ukendt køretøj, skal organet dog betale erstatning for tingsskade forvoldt af det ukendte køretøj ved samme uheld.

Organet betaler dog kun sådan erstatning for tingsskade, hvis den beskadigede genstand ikke er dækket af anden forsikring."

Anvendelsesområdet ved denne formulering bliver ikke større end ved den formulering, Kommissionen har foreslået. Til gengæld slipper de forskellige medlemslande for at skulle lave definitioner af alvorlig personskade.

Ad artikel 4 (ændring af direktiv 90/232/EØF, artikel 1)

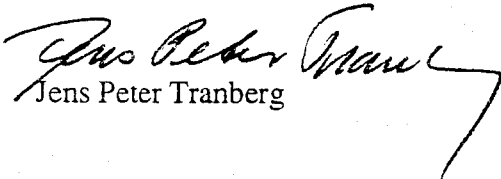
Vedrørende erstatning til en passager, der har kørt med en spirituspåvirket fører, skal opmærksomheden henledes på dansk retspraksis, der har fastslået, at efter omstændighederne kan erstatning til en sådan passager nedsættes eller bortfalde ud fra betragtninger om accept af risiko. Der henvises herom til Preben Lyngsø "Færdselsansvar", Jurist- og økonomiforbundets Forlag 1996, side 165, afsnit 5.1. "Kørsel med spirituspåvirket fører".

Ad artikel 4 (ændring af direktiv 90/232/EØF, ny artikel 4)

Bestemmelsen om, at et forsikringsselskab i forbindelse med forsikringsskift altid skal udstede en erklæring om, hvilke skader køretøjet har været involveret i, eller om det ikke har haft skader i de sidste 5 år, skal ændres til, at en sådan erklæring skal udstedes af forsikringsselskabet, hvis forsikringstager begærer dette. Mange forsikringstagere ønsker ikke en sådan erklæring, og det vil derfor blot være en administrativ byrde for forsikringsselskabet altid at skulle udstede sådanne erklæringer.

Såfremt ministeriet har behov for yderligere oplysninger eller uddybninger af ovenstående, er man velkommen til at kontakte mig.

Med venlig hilsen

Jens Peter Tranberg

NOAH-trafik

Justitsministeriet
Lovafdelingen
att. Jacob Fenger Nielsen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
09 AUG. 2002

8. august 2002
(Sags.nr. 2001-703-0013)
Dok: JFN 20952

Vedr. ændring af Rådskolektiv om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (2002/014 COD)
NOAH har forståelse for at der sker en harmonisering af de pågældende ordninger, regler og bestemmelser og at nationale "kuriøsiteter" forsvinder, med mindre disse baserer sig på lokale forhold, som der skal kunne fremlægges dokumentation for.

Ligeledes finder vi det nødvendigt, at gående og cyklister i *hele* EU og samt i de nye medlemslande, dækkes af forsikringen på lige fod med andre trafikanter.

Skadevolderens ansvar

I dag betaler det offentlige de fleste udgifter til hospitalsbehandling, sygedagpenge, revalidering mm., mens den part, der har forårsaget ulykken, kun betaler et mindre del deraf.

For at skærpe trafikanternes opmærksomhed og hensyntagen til medtrafikanterne, skal forsikringspræmier fremover dække *samtlig*e udgifter, der er forbundet med trafikulykker.

Bevidstheden om at man (dvs. ens forsikringsselskab) som skadevolder skal udrede de ganske betydelige erstatningsbeløb en ulykke koster, vil uvægerligt skærpe bilisternes agtpåagivhed og de vil gøre en større anstrengelse for at undgå, at ulykker sker. Dette vil især påvirke hastigheden i nedadgående retning.

Det har desværre vist sig, at mange bilister er ganske immune overfor fartkampagner og venlige henstillinger om at vise hensyn til medtrafikanter. Kan markant forhøjede forsikringspræmier ændre på denne adfærd, da ser NOAH positivt på et sådant initiativ.

Kommunernes udgifter

I 1999 udgav Vejdirektoratet en rapport om udgifterne til trafikskadede borgere i Helsingør. I 1997 beløb kommunens udgifter sig til 6 mio. kr., heraf betalte amtet og staten knap halvdelen. 1997 var dog et atypisk år idet der ikke blev iværksat et eneste af de meget dyre revalideringsforløb og at antallet af personskader i Helsingør lå under landsgennemsnittet.

De største udgifter har kommunen til førtidspension, sygedagpenge, og revalidering. Dernæst udgifter til hjemmepleje ombygning af boligen (ramper, fjernelse af dørtrin, installation af lift og lign.) ophold på plejehjem boligstøtte hjælpemidler (fx køb af invalidebil) transport personlig tillæg psykolog fysioterapeut overheadomkostninger

Der indgår ikke svie og smerte, velfærdstab, forringet skattegrundlag og lign.

Trafikofrene og deres familier

Det europæiske forbund af Trafikofre har identificeret de væsentligste årsager til trafikofres og deres familiers forringede livskvalitet og levestandard og fremkom for et par år siden med forslag til forbedringer i en resumerapport, der blev udarbejdet i samarbejde med EU-Kommissionen.

Af rapporten fremgår det

- at næsten 80% af de adspurgte ofre og/eller deres familier er utilfredse med deres forhold til forsikringsselskaberne eller med de beløb man har tilbudt dem i erstatning for deres lidelser;
- at 95% af de adspurgte ofre og/eller familier ønsker at der øjeblikkeligt efter ulykkeshændelsen udpeges en advokat eller en jurist, der varetager ofrenes og/eller deres families interesser;
- at der skal ske en øjeblikkelig hævnning af forsikringsselskabernes erstatningstabel til forbedring af ofrenes og/eller deres familiers situation;
- at der skal kunne ydes et øjeblikkeligt forskud til dækning af direkte omkostninger (begravelse, løntab, medicinsk behandling mv.) for at undgå at ofrene og/eller deres familier bliver ramt af alt for store økonomiske vanskeligheder;
- at procedurerne i forbindelse med evt. retssager om erstatning bør fremskyndes ligesom der bør vises større hensyn til ofrenes og/eller deres familiers behov og trængsler;
- at der bør foretages regelmæssige revision af de beløb, der udbetales.

Desuden bør der oprettes assistance- og rådgivningscentre for trafikofre og deres nærmeste og som skal kunne yde medicinsk, psykologisk og juridisk efterbehandling.

NOAH finder ikke, at der skal fastsættes noget minimumsbeløb for skadelidte. I stedet skal der gælde en ordning med ubegrænset dækning af personskader.

Skadesdækning for påvirkede bilister og deres passagerer

Generelt er de fleste passagerer i stand til at bedømme hvorvidt en fører er påvirket i en sådan grad, at han/hun er i stand til at køre bil. Og selv om passageren kan blive offer, så kan hans/hendes passivitet også gøre vedkommende til medansvarlig og bør derfor ikke være omfattet af forsikringen. Men selvfølgelig er der undtagelser.

Ofte kan passageren være lige så beruset som føreren da det jo hænder, at de har drukket sammen. Det vil derfor være ansvarsforflygtigende hvis ikke passageren drages til ansvar for sin sin manglende indgriben og forhindrer at en beruset/påvirket person fører bil.

Igeledes skal den, der låner eller udlejer sin bil til en påvirket person, kunne drages til ansvar for ikke at have grebet ind og have nægtet den berusede adgang til at kunne benytte bilen.

Manglende nummerplade/r

Det indgår som en del af livsstilen hos yngre mandlige bilister, at køre uden den forreste nummerplade. Formålet er naturligvis at undgå at blive fotograferet af færdselspolitiets fartkontrol. Det bør derfor overvejes om forsikringen skal dække biler, der mangler den ene eller begge nummerplader.

Her ud over har NOAH ikke andre bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

NOAH Trafik

Arne Lund

Langebjergvej 260A

3050 Humlebæk

49 16 22 50

e-post: arne@lund.gs

Akt.nr. 53

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Den - 5 AUG. 2002
J.nr. 40A-ØL-1-02

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

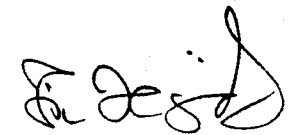
Jmt. modt.
- 7 AUG. 2002

Ved skrivelse af 5. juli 2002 (j.nr. 2001-703-0013) har Justitsministeriet fremsendt forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv med anmodning om eventuelle bemærkninger.

Jeg skal i den anledning meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Domstolsstyrelsen modtager kopi af denne skrivelse.

Ziegler

Finn Haargaard

Justitsministeriets lovafdeling 7/8-02
2001 - 703 - 0013

Vestre Landsret
Præsidenten

Akt.nr. 54

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
07 AUG. 2002

J.nr. 40A-VL-3-02
Den 06/08-2002

I et brev af 5. juli 2002 (J.nr. 2001-703-0013) har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til Europa-Kommissionens forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

En kopi af dette brev er sendt til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Justitsministeriets lovafdeling

2001 - 703 - 0013

7/8-02

SØ- OG HANDELSRET TEN

Bredgade 70, 1260 København K.
Tlf.: 33 47 92 22 Fax.: 33 14 56 77

Akt. nr. 43

Den 12/07-02
J.nr. A-010-02
Intt APF

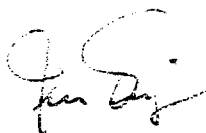
Justitsministeriet
Lovafdelingen
Henrik S. Øe
Slotsholmgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
15 JULI 2002

I skrivelse af 5. juli 2002 (J.nr. 2001-703-0013) har Justitsministeriet anmodet Sø- og Handelsretten om en udtalelse om direktivforslaget til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Jeg kan herved meddele at retten ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Jens Feilberg

Justitsministeriets lovafdeling

15/7 - 02

2001 - 703 - 0013

Københavns Byret

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09

HWO10302/Sagsbeh. HWO
J.nr. 09.2002-41.2

20. august 2002

Angående J. nr. 2001-703-0013.

Forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Ved skrivelse af 5. juli 2002 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om ovennævnte forslag.

Københavns Byret har ikke bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Claus Larsen'.

Claus Larsen

Retten i Korsør
Kriminalretten
Kirkepladsen 14,
4220 Korsør
Tlf. 58 36 09 99
Fax 58 36 09 98

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Akt.nr. 63

13. august 2002

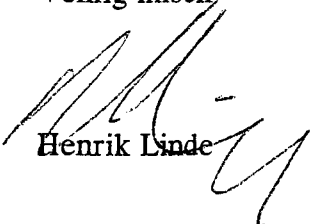
J.nr. 1/2002

Deres j.nr. 2002-703-0013

I en skrivelse af 5. juli 2002 har Justitsministeriet anmodet Dommerforeningen om eventuelle bemærkninger til et forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Forslaget giver ikke foreningen anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Venlig hilsen

Henrik Linde

2002-703-0013

Dommerfuldmægtigforeningen
v/bestyrelsesmedlem Harald Micklander

Akt.nr. 40

Jmt. modt.

15 JULI 2002

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sø- og Handelsretten
Hammerensgade 4
1267 København K

Tlf. 33 47 92 22
Fax 33 91 36 46
Direkte nr. 33 47 92 56

Foreningens j.nr. 43/02

11. juli 2002

Vedr. j.nr. 2001-703-0013.

Justitsministeriet har ved brev af 5. juli 2002 anmodet om Dommerfuldmægtigforeningens bemærkninger til forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

I den anledning skal Dommerfuldmægtigforeningen meddele, at foreningen ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger vedrørende forslaget.

Kopi af dette brev er sendt til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Harald Micklander

Justitsministeriets lovafdeling

2001-703-0013

15/7-02

Domstolsstyrelsen

Akt.nr. 66

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
16 AUG. 2002

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1 - 3, 4. sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
E-mail
post@domstolsstyrelsen.dk

MBR10231/Sagsbeh. MBR
J.nr. 02.01.01.2002-7.11

15 AUG. 2002

Domstolsstyrelsen har modtaget brev af 5. juli 2002 fra Justitsministeriet med tilhørende bilag, hvori Domstolsstyrelsen anmodes om eventuelle bemærkninger til Europa-kommissionens forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Domstolsstyrelsen har ikke bemærkninger til udkastet.

Der henvises til j.nr. 2001-703-0013.

Med venlig hilsen

Louise Saul

2001-703-0013

Advokatrådet

ADVOKAT

SAMFUNDET

Akt.nr. 62

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Jmt. Mdt.

15 AUG. 2002

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

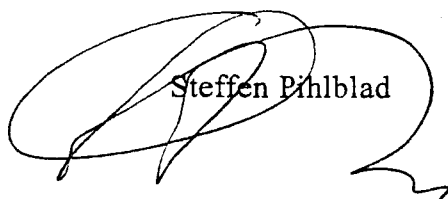
DATO: 14-08-2002
J.NR.: 04-012002-02-1626
REF.: rmm/lpe

Høring over arbejdsrapport om "modernisation of the motor insurance directives" (motorkøretøjsforsikringsdirektiv).

Ved brev af 5. juli 2002 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte arbejdsrapport.

Arbejdsrapporten har været forelagt for Advokatrådets Retsudvalg, hvorefter bemærkes, at arbejdsrapporten ikke giver Advokatrådet anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Steffen Pihlblad

2001-703-0013

Justitsministeriet
 Lovafdelingen
 Slotholmsgade 10
 1216 København K.

Jmt. MDL
 05 AUG 2002

Dato: 2. august 2002
 Deres ref: 2001-703-0013
 Vores ref:

Vedr.: Udkast til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv

Justitsministeriet har med skrivelse af 15. juli 2002 anmodet om bemærkninger fra HTS til ovennævnte direktivudkast.

HTS skal i den anledning meddele, at vi ikke har bemærkninger.

Med venlig hilsen

 Per Laurents

PEL/KS
 118034

HTS · Handel, Transport
 og Serviceerhvervene
 Børsen
 1217 København K
 Telefon 70 13 12 00
 Telefax 77 33 46 11
 hts@hts.dk
 www.hts.dk

6/8-02

Justitsministeriets lovafdeling
 2001-703-0013

Akt.nr. 60

DE DANSKE BILIMPORTØRER

DBI 02:146

Justitsministeriet
Att.: Hr. Henrik S. Øe
Slotsholmsgade 10
1216 København K

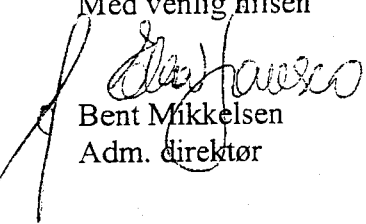
Jmt. modt.
15 AUG. 2002

14. august 2002
BM/ejo

Vedr.: J.nr. 2001-703-0013 Forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv

Vi har til høring modtaget kopi af EU-kommissionens forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv. Vi har ingen kommentarer til direktivforslaget.

Med venlig hilsen

Bent Mikkelsen
Adm. direktør

2001-703-0013

Akt.nr.

ERHVERVENES TRANSPORTUDVALG
DANISH SHIPPERS' COUNCIL

ETU

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

København, den 14. august 2002

Journalnr. G-6

PBe/-

Ministeriet har ved brev af 5. juli 2002, sagsnr. 2001-703-0013 anmodet om blandt andet Erhvervenes Transportudvalgs (ETU) bemærkninger til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 72/166, 84/5/EØF, 88/357/EØF, og direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

ETU har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Palle Egebjerg

FORENINGEN AF POLITIMESTRE
I
DANMARK

Kirkegade 76, 6700 Esbjerg
Tlf. 76 11 14 48
Fax 76 11 14 01
E-mail: pbl1@politi.dk

Jmt. modt.
11 2002

Akt.nr. 41

Justitsministeriet,
Lovafdelingen,
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

Dato : 11. juli 2002
Jr.nr. : 163.20.01
Ref. : OF

Ved skrivelse af 5. ds. (2001-703-0013) har Justitsministeriet anmodet Politimesterforeningen om en udtalelse om et af Kommissionen den 7. juni 2002 fremsat forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Foreningen har ikke bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Ole Friis

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: Henrik S. Øe

Jmt. Mdt.
15 AUG. 2002

Akt.nr. 64

Dato: 14. august
juli-2002

J. nr. 1.04.004.fi - 1/01

Ang. høring vedr. forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv

Københavns Kommune har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Helge Jacobsen

Karsten Kristiansen

Økonomiforvaltningen
2. Kontor

Rådhuset
1599 København V

Telefon
33 66 21 74

Direkte telefon
33 66 26 79

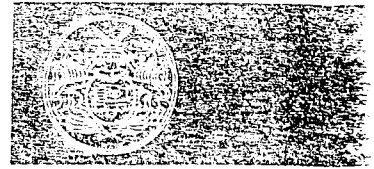
Telefax
33 66 70 13

E-mail
kk.fin@of.kk.dk

2001-703-0013

Akt.nr. 52

KØBENHAVNS POLITI

• Jmt. modt.
- 1 AUG. 2002

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Politigården
1567 København V
Tlf. 33 14 14 48

Fax. 33 43 00 58

Dato 31 JULI 2002

Journal.nr.:
0100-10160-00005-02

BD

ved skrivelse af 5. juli 2002 har Justitsministeriet, sagsnr. 2001-703-0013, anmodet om eventuelle bemærkninger til et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv).

I den anledning skal jeg udtale, at jeg ikke har bemærkninger til direktivforslaget.

Med venlig hilsen

Martha Therkelsen

vicepolitidirektør

Justitsministeriets lovafdeling

6/8-02

2001-703-0013

Akt.nr. 55

NÆVNET FOR ETNISK LIGESTILLING
The Board for Ethnic Equality

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: Henrik S. Øe

Dato: 9. august 2002
J. nr.: 02/833-3
Sagsbeh.: neh
Fil-navn: motorkøretøj.II

Jmt. Mdt.
07 AUG. 2002

Nævnet for Etnisk Ligestilling har modtaget Lovafdelingens brev af 5. juli 2002 vedrørende Kommissionens forslag til et 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Nævnet takker for at være blevet hørt i forbindelse med forslaget, men har dog ingen kommentarer, da forslaget ikke ses at berøre spørgsmål angående etnisk ligestilling.

Med venlig hilsen

Niels-Erik Hansen

Specialkonsulent

Justitsministeriets lovafdeling
2001-703-0013
7/8-02

RIGSADVOKATEN

Justitsministeriet
Lovafdelingen

DATO 17.07.2002

JOURNAL NR.
G 3598 BFG/JC

BEDEE ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

Jmt. modt.

18 JULI 2002

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00
FAX 33 43 67 10

Ved skrivelse af 5. juli 2002 (j.nr. 2001-703-0013) har Justitsministeriet anmodet om bemærkninger til Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers forslag til 5. motorkøretøjsdirektiv af 7. juni 2002.

I den anledning skal jeg meddele, at jeg ikke har bemærkninger til forslaget.

På rigsadvokatens vegne

Hanne Schmidt

RIGSPOLITICHEFEN
DATAAFDELINGEN
Landlystvej 34, 2650 Hvidovre
Tlf. 36 48 14 88 – Fax 33 43 00 31

Akt.nr. 56

Dato

- 7 AUG. 2002

Jour.nr.

2001-4440-2/JWJ 1067

(Bedes ført i svarskrivelser)

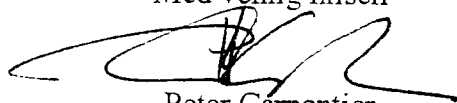
Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
08 AUG. 2002

Ved brev af 8. juli 2002, j.nr. 2001-703-0013, har Justitsministeriet anmodet Rigspolitiet om eventuelle bemærkninger til Kommissionens forslag til 5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv.

Rigspolitiet kan oplyse, at forslaget ikke giver anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Peter Carpentier
politimester

Justitsministeriets lovafdeling

8/8-02

2001 - 703 - 0013